CLASAMENTUL GRUPEI A IV-A

1. R. D. Germană	5	4	0	1	14—2 8
2. România	5	3	1	1	8—4 7
3. Finlanda	4	1	1	2	3—11 3
4. Albania	4	0	0	4	1—9 0

SPERANȚELE NOASTRE DE CALIFICARE, CONTRAZISE DE REALITĂȚILE ȘI OBSTACOLELE DE LA LEIPZIG

PARTIDELE CARE AU RĂMAS DE JUCAT

10 X : Albania — Finlanda
14 X : România — Finlanda
3 XI : Albania — R.D.G.

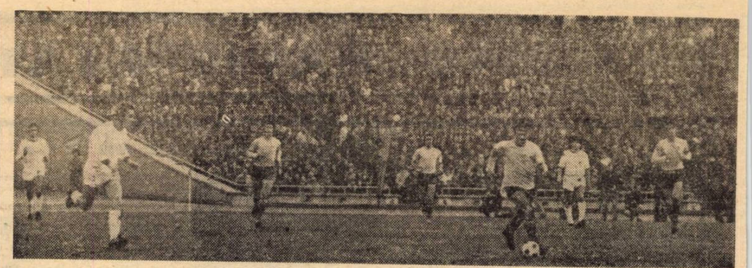

Iordănescu, cel mai activ atacant român în prima repriză a meciului de la Leipzig, conduce balonul la mijlocul terenului
Foto : Paul ROMOȘAN

Comentariile de pînă acum asupra meciului de la Leipzig converg spre două idei de bază :

● **echipa R.D. Germane a fost, în ansamblul partidei de miercuri, mai bună decît a noastră și victoria sa finală poate fi apreciată ca meritată,** în raport cu armele la care au recurs — și felul cum le-au mînuit — cei doi parteneri de întrecere în cele 90 de minute ale meciului ;

● **echipa României putea, CHIAR ÎN ACESTE CONDIȚII, obține un rezultat mai bun, de exemplu meciul nul care să-i atragă calificarea** (ceea ce n-ar fi fost nici pentru prima, nici pentru ultima oară în istoria meciurilor de fotbal...), dacă ar fi avut **un plus de forță ofensivă,** dacă ar fi acoperit mai bine mijlocul terenului, dacă ar fi fost mai atentă în apărare, la cele două faze fixe și **dacă arbitrul finlandez, Rudolf Scheurer, n-ar fi intrat pe teren** — dacă nu cu ostilitate față de noi și cu premeditare descoperită — **în orice caz cu multă bunăvoință față de gazde,** cărora a căutat să le dea, din cînd în cînd, și el o mînă de ajutor.

Oprindu-ne asupra primului aspect, se cuvine să relevăm mai întîi **excepționala pregătire atletică a gazdelor.** Fotbaliștii echipei R.D.G. i-au întrecut pe ai noștri **sub aspectul vitezei, al forței corporale, al deciziei în angajamentul direct în lupta pentru balon.** De asemenea, **ca o consecință a superiorității atletice solid, orientarea lor în joc a fost superioară, în sensul că au jucat cu pase lungi, cu lansări vigu**oase pe aripi, au șutat continuu la poartă.** Ofensiva lor a fost, în acest fel, mai sănătoasă, mai perseverentă, a obligat apărarea echipei române să cedeze de mai multe ori, să caute adesea soluții de ultimă instanță. În definitiv, era de așteptat ca elevii lui Georg Buschner să joace astfel. **Un asemenea meci cu caracter decisiv pe teren propriu, o asemenea șansă deci, oferită de o programare a jocurilor avantajoasă pentru echipa care abordează în fața publicului său meciul care înseamnă „to be or not to be", nu se scapă cu una cu două.** Nici noi n-am scăpat-o în fața Portugaliei, în trecutele preliminarii C.M., n-am scăpat-o nici în fața Cehoslovaciei, în grupa Campionatului european, și, în sezonul scăpat-a nici Scoția în fața Cehoslovaciei, pe care miercurea trecută a învins-o la Glasgow cu 2—1. Această evazi-regulă a preliminariilor a primit, deci, la Leipzig o confirmare în plus și, probabil că încă una va veni, de exemplu, în returul partidei Anglia—Polonia din noiembrie. Pentru că, devine tot mai clar, în aceste duble meciuri vor supraviețui numai cei care **a juca pe teren propriu meciul al doilea constituie un avantaj real.**

O acțiune a atacanților noștri centrali este oprită printr-un fault asupra lui Dobrin. Faza se petrece la mijlocul terenului și arbitrul va sancționa...

Revenind, însă, la partida de săptămîna trecută de la Leipzig, trebuie să subliniem cu satisfacție (dacă acesta mai poate fi azi un motiv de satisfacție !...) că **echipa României a jucat un fotbal mai frumos,** mai plăcut ochiului, decît formația căreia a trebuit să-i cedeze. Jucătorii noștri au — în general — o tehnică individuală mai bună decît cei din R.D.G., unele acțiuni ale lui Dumitrache, Iordănescu sau Dobrin au arătat că noi știm mai bine acest joc și îl practicăm **cu mai mult talent, cu mai multă finețe, dar că fotbaliștilor noștri le lipsește vigoarea cerută azi de noul drum pe care pășește fotbalul și care condiționează rezultatele în partidele cu miză.**

Iată de ce, **fără a susține abandonarea fotbalului tehnic,** trebuie să atragem încă o dată atenția că atît timp cît jucăm în competiții **pe puncte și pe eliminări** trebuie să ne conformăm cerințelor acompetiției moderne și să căutăm — nu numai la echipa națională ci în întregul nostru fotbal — **a da virtuților native ale jucătorilor români, îndemînărilor lor pentru acest joc, acel suport atletic necesar, cu caracter de condiție sine qua non, care să asigure și rezultatele.**

Nu este un secret pentru nimeni că actualmente **în întregul sport mondial, în toate disciplinele sportive, primul tribut se plătește pregătirii atletice, calităților fizice.** De ce ar fi altfel în fotbal, adică tocmai într-un sport atît de complex, apropape de sinteză ? Raționamentul acesta, pe care ni-l impune logica ultimilor ani, poate merge și mai în adîncime, atingînd **probleme de selecție,** pentru că diferențele de gabarit dintre un atac cu Țarălungă, Dumitrache și Iordănescu și o apărare cu Bransch și Sammer au fost, dacă arbitrul a mai comis o mare eroare (neacordarea penalty-ului impus de infracțiunea apărătorilor echipei R.D.G. asupra lui Dumitrache în repriza a doua), tot el — poate și mustrat de conștiință — a trecut cu vederea și ieșirea nervoasă a atacantului nostru care, ulterior, l-a lovit cu piciorul, fără balon, pe Sammer. **Nu vrem să-l scoatem „basma curată" pe un arbitru care a condus SLAB și cu un procent, mai mare decît de obicei, de bunăvoință față de echipa gazdă.** Dar nici nu vrem ca după acest eșec de la Leipzig atenția opiniei publice, a tehnicienilor **să fie deviată de la coordonatele principale ale meciului, spre un aspect episodic, însemnat desigur în economia partidei în speță, dar fără prea mare legătură cu problemele de bază** cu care se confruntă actualmente fotbalul românesc.

Desigur, echipa României a pierdut 95 la sută din șansele ei de calificare Pentru ca ea să mai ciștige grupa, **trebuie ca R. D. Germană să piardă la Tirana,** ceea ce nouă ni se pare foarte puțin probabil.

Ce se întîmplă, însă, **în cazul cînd Albania și R. D. Germană ar face un meci egal la 3 noiembrie ?** În acest caz intră în joc golaveraj. Făcînd meci egal la orice scor, adversarii noștri direcți ar avea un golaveraj de +12, cel actual. Cum România are acum +4 înseamnă că, pentru a ciștiga grupa, echipei noastre îi trebuie la 14 octombrie o victorie cu 9—0 în fața Finlandei, pentru a realiza, deci +13 la golaveraj. În cazul cînd am învinge Finlanda numai cu 8—0, am avea +12, ca și echipa R.D.G. și am juca unul sau două meciuri de baraj pe teren neutru, conform articolului 4 din Regulamentul campionatului mondial. Repetăm însă, **tot acest calcul al golaverajului intră în joc doar dacă R.D.G. face meci nul la Tirana..**

Ajungem însă, din nou, la dezavantajul programării meciurilor. Pentru că, se înțelege, ar fi fost mai bine ca meciul nostru cu Finlanda să fie ultimul din grupă. În orice caz, dacă ne gîndim bine, acest meci l-am putea ciștiga cu 8—0, din moment ce Anglia a putut învinge pe Austria cu 7—0, săptămîna trecută, iar la Turku (în deplasare, deci) R.D.G. conducea la un moment dat, tot în fața Finlandei, cu 5—0...

Radu URZICEANU

MOMENTELE MAI IMPORTANTE ALE CELOR 90 DE MINUTE

Fotbaliștii noștri au mișcat balonul, dar gazdele au **înfrînt** încă din **în posesia** lui și în min. 2, Lă... a șutat puternic, obligîndu-l pe Răducanu să acorde primul corner. Peste două minute, cealaltă extremă, Streich, a trimis balonul pe lîngă poartă. Abia în min. 6, echipa noastră a inițiat o acțiune ofensivă, dar pasa trimisă de Dobrin, în adîncime, nu a găsit nici un coechipier. În min. 7, aceștia l-au Dobrin a pasat lui Nunweiller, dar Sammer a trimis în corner. Meciul se mai echilibrează, dar cei ce șutează la poartă sînt tot jucătorii echipei gazdă. În min. 9, „bombă" a lui Segulin, peste poartă). În min. 14, Dobrin se apropie de careul de 16 m, este, însă, ținut de mînă, și arbitrul lasă jocul... să continue. Iordănescu se remarcă prin cîteva centrări excelente, dar nefructificate.

Deși gazdele insistă, fază de poartă nu mai realizează decît în min. 27, cînd Ducke profită de ezitarea apărării noastre dar șutează pe lîngă bară. După patru minute, se remarcă Răducanu la șut... Sammer, la... min. 42, autor... trimis... tul 45...

R. D. GERMANA — ROMANIA 2—0 (1—0)

... marcat : Bransch (min. 4, și 63).
...adionul Central din Leipzig nocturnă, iluminație excelentă ; teren bun ; timp ...acoros, cer acoperit ; spectatori peste 95 000.
...D. GERMANA : Croy — Kurbjuweit, Bransch, ...mer, Fritsche — Seguin, Lauck, Kreische (min. Spaweasser) — Löwe, P. Ducke, Streich.
...OMANIA : Răducanu 5 — Sătmăreanu 6, Pic... cu 7, Dinu — Deleanu 6 — Dumitru 6, R. Nes... ller 6 — Țarălungă 4 (min. 46 : Dembrovschi 6), ...brin 6 (min. 83 : Marcu), Dumitrache 6, Iordă... cu 6.
ARBITRU : Rudolf Scheurer (Elveția), slab.
CARTONAȘE GALBENE : Dobrin, Streich

...fecă pe spate, în ca... jurul lui, citiva coe... și doar în spate, ...e afla un adver... ar, stupoare ! Arbitrul ...nejustificat, lovitură ...tă, pentru joc peri... culos (la cine ?). Streich trimite scurt și Bransch șutează puternic, mingea îl lovește pe Nunweiller și deviază în plasă : 1—0.

După pauză, chiar în min. 46, Kreische rela cu capul peste poartă mingea trimi... lîngă bară. Peste 4 minute, fază fierbinte la poarta noastră : Kreische intră în careu, Răducanu blochează. Atacantul german nu poate evita ciocnirea, se accidentează și este înlocuit cu Sparwaser. În min. 63, gazdele aveau să majoreze scorul. Elevii lui Buschner au recuperat o minge centrată greșit de Deleanu și l-au lansat pe Löwe. Răducanu a fost nevoit să iasă în afara careului și să plonjeze, comițînd henț la 18 m. Faza de la primul gol avea să se repete : Streich a trimis scurt la Bransch, acesta a șutat puternic, pe jos, prin zidul care se mișcase, și... 2—0. După aceea, Streich a avut o bună situație (min. 69) dar a ratat ; Dumitrache (min. 75) a fost oprit nereglamentar în careu (fazeam să o revedem și în timpul televiziunii germane), dr arbitrul n-a dictat nimic, iar în min. 87, Rădu... anu a salvat din picioarele lui Löwe.

Constantin ALEXE

DESPRE UNELE ASPECTE ALE COMPORTĂRII ECHIPEI NOASTRE

S-au scurs cîteva zile-bune de la meciul disputat azi o săptămînă, la Leipzig. Le-am numi zilele necesare decantării impresiilor pentru toată lumea — din conjunctura apropiată a fotbalului, jucători, antrenori, ziariști — care, în ore de liniște, cînd ecourile clocotitorului stadion de 100 000 de locuri sînt stinse de mult a putut aprecia, mai la rece, cît anume din greul preț al ratării calificării revine arbitrului Scheurer și cît jucătorilor noștri.

Ascultînd și citind diverse opinii în răgazul de timp de care vorbim, antrenorul echipei noastre naționale **Valentin Stănescu,** a fost în măsură să compare cu părerile sale, prezentîndu-se, la ceasul întîlnirii de față, cu concluzii oricum mai temeinice decît l-ar fi fost cu puțintă imediat după joc. Și am început astfel :

— Nu sînt puțini aceia care reproșează echipei pe care o pregătiți faptul de a fi răspuns, pe parcursul primei reprize, la atacurile susținute ale elevilor lui Buschner, printr-un joc strict de apărare. Ați dat indicații în acest sens ?

— Cunoscînd forța de joc a echipei R.D. Germane, precum și marea ei dorință de a obține victoria printr-un joc ofensiv, era normal, socotesc eu, ca în pregătirea acestei dificile partide să recomandăm formației noastre multă prudență. Mai concret spus, le-am cerut aripilor ca, în situația de apărare, să acționeze retras spre mijlocul terenului, iar lui Dumitru și Radu Nunweiller să acopere bine culoarele din fața fundașilor centrali, în funcție de fază, de direcția atacurilor adverse. Că, pînă la urmă, în multe momente ale primei reprize poarta lui Răducanu a semănat cu o cetate așediată asta a fost altceva. Dacă în intenția noastră, a conducerii tehnice, era să punem accentul pe un joc strict defensiv, n-am fi optat, din primul minut, pentru Țarălungă, o aripă de meserie, ci l-am fi preferat pe Dembrovschi...

— Sînt destule voci care vă reproșează și această alegere, în favoarea extremei cralovene. Mai ales că, în cele din urmă, tot la soluția Dembrovschi ați recurs...

— Poate că dacă începeam cu Dembrovschi, la pauză s-ar fi impus înlocuirea lui cu Țarălungă. Nu știm cum ar fi fost mai bine. Cert e că,

INTERVIU CU V. STĂNESCU

pe linia concepției noastre, a ideii de joc pe care am preconizat-o, Țarălungă se apropia mai mult decît fotbalistul băcăuan de profilul lui Troi, aripa pe care o pregătisem, din timp, pentru această partidă și a cărei absență echipa a resimțit-o din plin.

— În cadrul măsurilor de prudență de care vorbeați, nu credeți că un marcaj mai sever ar fi stăvilit mult din elanul formației gazdă ?

— Ne-am pregătit tot timpul în ideea efectuării marcajului „om la om" în zonă. Pentru simplul motiv că jucătorii noștri nu au rezistența necesară sistemului de apărare „om la om" — o suprafață mare de teren. Dacă nu se aplică așa ceva în campionat, apreciez că nu se poate experimenta la echipa națională. Ați văzut „deschiderea" de la Halle, meciul echipelor de copii ? În tot timpul jocului, ei au efectuat marcajul strict om la om. De la 12 ani trebuie exersată această manieră a apărare. De la această virstă a sosit și virful central Peter Ducke să se ducă după apărătorul lui, oriunde și oricît, chiar dacă este vorba de 9 cursă, să zicem, de 80 de metri. Sau de o singură cursă, ci de șapte, de zece, la cîte este supus. De aici, de la aceaste exemple, ar trebui plecat, zic eu, pentru a discuție mai largă, pe tema fotbalului atletic actual...

— Tricolorii noștri au mai susținut în trecut, jocuri grele, în deplasare, împotriva unor echipe al căror stil de joc seamănă cu acela al adversarului de la Leipzig. Sînt scos-o la capăt...

— Mi-amintesc doar de un joc egal, la Stuttgart, cu echipa R.F. Germania. Să nu omiteți, însă, că atunci a fost vorba de un joc amical. Este cu totul altceva. Pentru că a venit vorba, poate și anii am fi reușit un rezultat de egalitate la Leipzig, dacă, la cele două lovituri libere, „zidul" ar fi fost corect alcătuit.

— Tot pentru că a venit vorba : s-a exersat suficient la antrenamente modalitatea de alcătuire a „zidului" ?

— De zeci de ori. În dimineața meciului de la Leipzig, au fost realizate toate aceste lucruri. Parcă mi-amintesc...

— Și acum, mai vedeți vreo șansă de calificare, prin intermediul acestui ultim joc din seria noastră, cel ce se va disputa în noiembrie, la Tirana, între Albania și R.D. Germană ?

— Cunoscînd foarte bine cele două soccere, șansele nostre sînt minime. Aș dori, totuși, să notați că, în privința calificării, nu numai la Leipzig trebuia să se facă tot posibilul pentru ca echipa noastră să fie prezentă la turneul final.

G. NICOLAESCU

COMENTARIU TEHNIC

OFENSIVĂ ACTIVĂ, DAR FĂRĂ SUFICIENT CONȚINUT... OFENSIV

Obișnuitul nostru comentariu tehnic — susținut de date de obiectivizare ale jocului — își propune, pe marginea meciului de la Leipzig, o scurtă analiză a comportării echipei noastre, pe planul activității sale ofensive. Am ales o asemenea temă de discuție, chiar și în condițiile unei partide în deplasare (unde era, să zicem, mai indicat a pune întrebarea „cum ne-am apărat ?"), pornind de la ideea de bază că, într-o disputa cu miza calificării, elementul hotărîtor rămîne întotdeauna atacul. Chiar și atunci cînd, pentru îndeplinirea obiectivului propus, este suficient și un meci nul. Cum a fost de altfel și cazul reprezentativei noastre.

Așadar, cum am atacat ?

Răspunzînd, cu ajutorul cifrelor înscrise în tabelul alăturat, în care este reprezentată prestația ofensivă, pe fracțiuni de timp a cîte 15 minute (la numărător R.D.G., la numitor, România), ni se pare deosebit de semnificativ a reține două aspecte principale și anume :

● **fiecare echipă a avut superioritatea teritorială în cîte o repriză.** Gazdele **în prima (raportul acțiunilor ofensive: 88—47) ; formația noastră în cea de a doua (69—47) ;**

● **pe ansamblul întîlnirii de la Leipzig, raportul acțiunilor de atac este favorabil — chiar dacă diferența este minimă (116—115), reprezentativei noastre !**

De aici concluzia, logică de altfel, a unui anumit echilibru în teren care putea duce, în final, la un rezultat de egalitate și pe tabela de marcaj. Ceea ce la urma urmelor era posibil excluzînd bineînțeles, gravele erori de organizare a apărării la cele două momente fixe, care au dus la înscrierea golurilor.

Această este însă numai o față a problemei în discuție, care în prima vedere, ne-ar tenta să credem că au fost la fel de buni, în joc, ca și adversarii noștri de miercurea trecută.. Ceilalți față a problemei, care exprimă de fapt realitatea, conducîndu-ne la adevărul răspuns pentru întrebarea „cum am atacat ?", ne obligă să privim lucrurile mai în profunzimea lor. Și făcînd astfel, nu putem să nu observăm, printre altele, că numeric și procentual, finalitatea atacurilor organizate de reprezentativa R.D.G. depășește net pe aceea a jucătorilor noștri. De notat numai, că în prima repriză noi am tras un singur șut — și acela în afara spațiului porții — față de cele 12 lovituri expediate de elevii antrenorului Buschner.

De asemenea, referindu-ne la aspectul calitativ al ofensivei noastre, va trebui să recunoaștem (pentru a cîta oară ?) că l-a lipsit vigoarea, arzevitatea, și periculozitatea, atribute necesare realizării succesului. Sărac tocmai în conținutul ofensiv propriu-zis și redus ca durată, atacul tricolor a generat impresia unei dominări teritoriale, care însă n-a însemnat în esență decît o inițiativa formală, fără efecuri pozitiv, doriș, asupra cursului jocului.

Este drept, că sub raport numeric, jucătorii noștri au atins astăzi un nivel ofensiv bun. Pentru că orice s-ar spune, a organiza peste o sută de acțiuni de asse în jumătatea de teren a adversarului și încă în deplasare, nu-i puțin lucru. Dar, cît timp va mai trece oare pînă cînd aceste acțiuni să devină cu adevărat și periculoase, ca prezența atacantilor noștri să se facă simțită realmente și în zona de finalizare însemnînd un procent de concretizare a situațiilor de joc, care să ne inspire încredere în victorie ?

Iată concluzia interogativă, care se desprinde din analiza — chiar și sumară — a datelor statistice ale jocului de la Leipzig, concluzie pe care o oferim ca subiect de reflecție și — îmbiem — de acțiune pentru jucătorii și antrenorii noștri.

Mihai IONESCU

PERIOADE DE TIMP		REPRIZA I				REPRIZA II				TOTAL MECI
ACȚIUNI OFENSIVE		15'	30'	45'	TOTAL	60'	75'	90'	TOTAL	
PIERDUTE	G	2	1	1	4	1	4	2	7	11
	R	6	3	3	12	3	2	4	9	21
RESPINSE DE APĂRARE	G	15	11	12	38	8	9	13	30	68
	R	11	8	5	24	11	13	10	34	58
OPRITE PRIN FAULT	G	3	3	3	9	1	1	—	2	11
	R	—	5	1	6	6	4	3	13	19
RESPINSE ÎN CORNER	G	1	2	1	4	—	—	—	—	4
	R	1	1	—	2	—	—	2	2	4
OFSAID	G	—	1	1	2	1	—	—	1	3
	R	—	1	1	2	1	—	2	3	5
TOTAL ACȚIUNI	G	21	18	17	56	11	14	15	40	96
	R	18	18	10	46	21	19	21	61	107
FINALIZATE ÎN AFARA PORȚII	G	2	2	3	7	2	2	1	5	12
	R	—	1	2	3	1	1	—	2	5
CU ȘUT PE POARTĂ	G	2	—	2	4	—	—	1	1	5
	R	—	—	—	—	1	2	—	3	3
GOLURI	G	—	—	1	1	—	1	—	1	2
	R	—	—	1	1	—	—	—	—	1
TOTAL ACȚIUNI	G	4	2	6	12	2	3	2	7	19
	R	—	1	1	2	3	2	3	8	9
TOTAL ACȚIUNI OFENSIVE	G	25	20	23	68	13	17	17	47	115
	R	18	18	11	47	24	21	24	69	116

LEGENDA : G = R.D.GERMANĂ ; R = ROMÂNIA

CAMPIONATUL EUROPEAN DE TINERET

R. D. GERMANA — ROMANIA (echipe de tineret sub 23 ani)
2—1 (0—0)

Au marcat : Terletzki (min. 50, din 11 m), Năstase (min 71) și Tyll (min. 83).
Stadion Kurt Wabbel din Halle ; nocturnă bună ; timp friguros ; teren moale ; spectatori 5 000.
R.D. GERMANA : Boden — Sekora, Hamman, Schnuphase, Kliebs (min. 83 Wadtke) — Terletzki, Tyll — Hafner, Pommerenke (min. 70 Moldt), J. Müller, Hoffmann.
ROMANIA : Cavai, Anghelini, SMARANDACHE, FL. MARIN, Tănăsescu — M. Stelian (min. 60 Răducanu), Cringașu, Gherghelii — ATODIRESEI, D. GEORGESCU, NĂSTASE.
ARBITRU : P. Kopal (Cehoslovacia), foarte slab. **A părtinit echipa gazdă, refuzînd un 11 m formației noastre și acordînd, în mod gratuit, un penalty pentru gazde.**
CARTONAȘE GALBENE : Smarandache, Pommerenke

ROMÂNIA — R. D. GERMANĂ (echipe de tineret sub 21 ani)
1—0 (0—0)

A marcat : Gabriel Sandu (min. 90).
Stadion Dinamo ; teren bun, timp frumos ; spectatori aproximativ 2 000.
ROMANIA : Lăzăreanu — Porațchi, G. SANDU, Matei, LUCUȚA — Rișniță (min. 33 Iovănescu), BATACLIU — CANIARO, M. Sandu, Mureșan (min. 72 Dobre), Dănilă (min. 46 Crișan).
R.D. GERMANA : Krahnke — SCHMUCH, SEERING, Filohn, Krutling — Schade, KRANZ — Schumann (min. 77 Teich), Labes (min. 19 Hammer), Donix (min. 46, Zuch), Wroblewski.
ARBITRU : Jerzy Swistek (R.P. Polonă).

Portarul Răducanu, învins de șutul puternic al lui Bransch : 1—0 pentru gazde, cu cîteva minute înainte de finalul primei reprize

● ASPECTE ● CONFIDENTE

● Dobrin, la întoarcere, în autobuzul care ne ducea spre aeroportul din Leipzig : „Ați de prisos să căutăm cu atîta grijă cauzele înfrîngerii noastre. Nea învins o echipă mai bună. Ieri, Peter Ducke și toți ceilalți au fost mai buni decît noi, și nu numai din punct de vedere fizic. Pentru mine, echipa lui Buschner a fost mai bună și din punct de vedere tehnic".

Cînd aceste cuvinte (fie ele chiar puțin exagerate) sînt rostite de un tehnician rafinat ca Dobrin, ele se constituie într-o adevărată temă de meditație.

● Părăsim terenul de la Leipzig. E noapte. Reflectoarele continuă să ardă, deși a trecut o oră de la fluierul final. Cițva suporteri ai echipei R.D. Germane se apropie de grupul ziariștilor. Sînt foarte decenți în felul în care își exteriorizează bucuria. Comentează și ei lovitura liberă acordată de Scheurer. Sînt oarecum stînjeniți, dar nu uită să spună că, la urma urmei, acesta este avantajul terenului. „Probabil că la București o asemenea lovitură acordată în careul german ar fi fost mai puțin comentată". Hai să-i dăm dreptate. Ce rost ar mai avea să-i spunem că, la București, Linnemayer a arbitrat ca pe un teren neutru, ultînd din ce se compune avantajul terenului ?!

● În avionul de întoarcere, cu o jumătate de oră înainte de aterizare, Valentin Stănescu gîndește cu voce tare : „Peste o oră începe meciul Rapid — A.B.C. Natal. Dacă aș fi în locul lui Rădăcanu m-aș duce direct la stadion, ca să apăr poarta Rapidului".

Peste vreo 10 minute, stewardesa se pregătește să anunțe că ne apropiem de aterizare. Rădăcanu se apropie de Valentin Stănescu, din capătul opus al avionului. Se aplecă la urechea lui : „Nea Tinele, sper că nu e nimic rău în faptul că am să mă reped pînă în Giulești. Vreau să apăr după pauză, în meciul cu brazilienii".

Cînd aceste cuvinte (fie ele chiar puțin exagerate) sînt rostite de un tehnician rafinat ca Dobrin, ele se constituie într-o adevărată temă de meditație.

● Părăsim terenul de la Leipzig. E noapte. Reflectoarele continuă să ardă, deși a trecut o oră de la fluierul final. Cițva suporteri ai echipei R.D. Germane se apropie de grupul ziariștilor. Sînt foarte decenți în felul în care își exteriorizează bucuria. Comentează și ei lovitura liberă acordată de Scheurer. Sînt oarecum stînjeniți, dar nu uită să spună că, la urma urmei, acesta este avantajul terenului. „Probabil că la București o asemenea lovitură acordată în careul german ar fi fost mai puțin comentată". Hai să-i dăm dreptate. Ce rost ar mai avea să-i spunem că, la București, Linnemayer a arbitrat ca pe un teren neutru, uitînd din ce se compune avantajul terenului ?!

● În avionul de întoarcere, cu o jumătate de oră înainte de aterizare, Valentin Stănescu gîndește cu voce tare : „Peste o oră începe meciul Rapid — A.B.C. Natal. Dacă aș fi în locul lui Rădăcanu m-aș duce direct la stadion, ca să apăr poarta Rapidului".

Leipzig, în dimineața următoare. Meciului, cu Zarici, fostul portar al Politehnicii din Timișoara și al C.S.M.-ului din Reșița. Neașteptată întrebare : „Am făcut rău de 40 de ore cu trenul, ca să văd acele 30 de minute de joc. Imi pare rău că am pierdut pe două loviturii din poziții fixe. Vă rog să scrieți că Rădăcanu n-are nici o vină. Asculați ce vă spune un fost portar".

● Cu meciul pe care l-a susținut sîptămîna trecută la Leipzig, fundașul ludovic Sămărandu a devenit recordmanul selecționărilor în echipa națională A, dintre jucătorii aflați în activitate. El a susținut cea de-a 43-a partidă, întrecîndu-l cu un meci pe Mircea Lucescu și apropiindu-se de recordul lui Bodola, care a jucat de 48 de ori în echipa națională.

● Un cititor ne-a întrebat dacă este adevărat că dormi din acest motiv. Unii dintre ei, au făcut schimb de camere cu ziariștii care participă la conferințele și ședințele ai comisiei de arbitri a F.I.F.A. Răspunsul nostru este afirmativ. De precizăm că nici la Leipzig nici la Halle nu l-am văzut arbitrînd în somn.

● Echipa României a fost cazată la Hotelul Astoria, situat în centrul orașului, într-o zonă de maximă circulație, deși... gomotoasă, deoarece pe acolo circulă numeroase turisme, autobuze și tramvaie. În prima noapte, majoritatea jucătorilor noștri n-au putut sălă de către Rudy Gloeckner ! Motivul invocat nu l-a putut înlătura : ziariștii români ar fi fost lăsați în sală dacă ar fi fost acolo și ziariști din R.D.G. !...

● După meci a fost prezentat la televiziune un rezumat în cadrul căruia a vorbit antrenorul Georg Buschner. După ce a mulțumit jucătorilor săi pentru felul cum au răspuns sarcinilor de joc, el a mulțumit și publicului din Leipzig pentru felul cum a știut să încurajeze și să ajute echipa. Se pare însă că a lipsit încă o cincime de pe lista celor căzorara trebuia să le mulțumească...

● Înaintea meciului, întregul lot al R. D. Germane a făcut încălzirea, inclusiv rezervele. Și ce încălzire ! Mai bine de 30 de minute intense ! Acest amănunt poate spune multe în privința pregătirii fizice a echipei germane.

● În meciul de la Halle, cel mai slab jucător din echipa gazdă a fost, așa-zis, decît în meciul cu ceea mai valoroasă carte de vizită, plină nu de mult chiar titulari în prima reprezentativă a R.D.G., Pommerenke. Cineva spunea că, pentru fiul, era mai bine ca el să fi jucat a doua zi, la Leipzig. Buschner, însă, n-a greșit.

● Marin Stelian a fost căpitanul echipei de tineret în meciul de la Halle. Dar, totuși el a fost cel schimbat pentru că au dădea randamentul așteptat. Să-l fi inhibat marea încredere acordată de antrenorul Drăgușin ?